

Z válečné fronty

V knize V. Mariana „Otec 3000 dětí“ Don Carlo Gnocchi uvádí:

Rozložil jsem svůj přenosný oltář a muži se roztoupili do kruhu. Začala bohoslužba. Po chvíli jsem si všiml, jak se ministrant celý zmatený obrátil na své kamarády – polní láhev byla prázdná, chyběla tedy voda. Vojáci byli rozrušeni, šeptali si mezi sebou. Ale to už si mezi nimi razil cestu dopředu Tobiáš. S plachým pohledem podával láhev ministrantovi. Dával tuto vodu i za cenu, že třeba cestou zemře žízni.

Večer pak přišel do mého stanu. „Done Gnocchi,“ začal tiše, „já neumím psát, jak se patří, ale poštěte, prosím vás, odněkud tento dopis...“

Četl jsem: „Maminko milá, dneska by kaplan beže mě nemohl sloužit mši svatou. Představ si, maminko, voda z mojí polní láhve se stala v kalichu kněze Kristovou krví... Pomysli, maminko!“

„To je ohromný dopis,“ ujistil jsem ho dotatě. „dopis, o kterém by po našem návratu měli všichni slyšet. Dám ho vytisknout, Tobiáši.“

Tobiáš se štěstím usmíval. On, který neměl psát „jak se patří“, napsal z fronty ten nejkrásnější dopis.

Mše svatá – jak si jí vojáci na frontě vážili... – uprostřed zabíjení a umírání na oltáři umíral Ježíš za všechny. My žijeme v blahobytu, máme vždycky co jíst, chybí nám většinou jenom nepodstatné věci. A tak se může stát, že nám mše svatá zevšední. Zkusme si tedy (dnes, zítra, v neděli...) při mši svatě uvědomit, že Ježíš se nám dává vždycky – i když nás zklamou kamarádi, majetek nedodá štěstí, všechno se bude kolem smát a nám se bude chtít brečet. Mše svatá je největší poklad na zemi – tam se nás dotýká Boží láska, která se dává a nikdy nás neopouští.

Josef Janšta

<http://josefjansta.opava.org>

Ilustrace: Jiří Vančura

CHRISTUS DOMINUS

Dnes si, vážení a milí, představíme první z koncilních dekretů. Hovoří o biskupech a nese jméno Christus Dominus – což můžeme přeložit jako Kristus Pán. Už jistě víte, že církevní dokumenty se nazývají podle prvních slov. A není náhodou, že dekret o službě biskupů začíná od Krista. Je to totiž Kristus, kdo ustanovil církev a postavil jí do čela apoštoly – a nástupci apoštolů jsou právě biskupové.

o rodinách, o rodinném životě a jeho situaci na celém světě. Na nás je, vážení a milí kolegové, abychom své biskupy v tomto úkolu provázeli modlitbami.

Zdeněk Držtka

Sbor biskupů je tedy přímým nástupcem sboru apoštolů. A jako v čele apoštolů stál Petr, tak v čele sboru biskupů stojí Petrův nástupce – římský biskup, papež. A jako apoštolové rozhodovali a působili společně, také sbor biskupů vystupuje v jednotě.

Zajímavé je, jak tento dokument popisuje diecézi. Není to totiž na prvním místě území, jako je třeba kraj či okres. Diecéze je především Boží lid, přesněji řečeno jeho část, která v jednotě se svým biskupem a s kněžími vytváří místní církev. A můžeme právem pokládat za přínos, že v současném chápání církve stojí lidé patřící Bohu na prvním místě.

Biskupové mají samozřejmě na starost svou diecézi, ovšem nejen ji. Spolu s papežem jim leží na srdci péče o celou církev. Proto také spolu s papežem řeší otázky, které se týkají celé církve – ať už na koncilu, což je záležitost mimořádná, nebo ve shromáždění, které se nazývá biskupský synod. A možná si vzpomenete, že už jste o něm na stránkách Tarsicia četli.

V současnosti se právě takový biskupský synod připravuje. Měl by jednat především

Foto: wikipedia.org

NejPOUŠTĚ

Zdroje: kniha Guinness World Records 2007
www.wikipedia.org

Milí kluci, dnes si řekneme něco o pouštních extréměch. V Evropě sice žádnou pořádnou poušť nemáme, ale jinak nějakou najdeme na každém kontinentu s výjimkou Antarktidy. V Africe se dokonce pouště rozšiřují tak rychle, že dnes zabírají už něco kolem dvou třetin celkové rozlohy světadílu. Jak poušť vlastně vzniká? Nejčastěji příliš intenzivním zemědělstvím, erozí půdy a odstraňováním lesů. Významnou roli hraje i celková změna klimatu. A teď už pojďme ke slíbeným rekordům.

PÍSEČNÉ VLNY?

Vlny – moře. Tento vztah je celkem jasný. I poušť se však dělí na útvary zvané moře. Jen vlnám, které na pouštích vznikají, se neříká vlny, nýbrž duny. Nejvyšší písečné duny najdeme momentálně na Sahaře v moři písku Isauane-n-Tifernine v Alžírsku. Vlny jsou zde vysoké až 465 metrů a na délku dosahují klidně až úctyhodných pěti kilometrů.

JSME NA SUCHU!

Dlouhodobě nejsušším místem planety se v druhé polovině 20. století stala poušť Atacama v Chile. V období mezi roky 1964 a 2001 bylo v tamější meteorologické stanici v Quillagui naměřeno v průměru kolem 0,5 mm srážek ročně. Konkurovat této poušti by mohlo ještě egyptské město Asuán, kde se roční srážky pohybují také na hranici 0,5 mm a jedná se tak o nejsušší trvale obydlené místo na Zemi.

BYDLENÍ UPROSTŘED POUŠTĚ

Když se bavíme o pouštích, nesmíme zapomenout ani na oázy, tedy zelená místa, kde najdou znavení poutníci palmy, studny plné vody i nějaké ty domorodce. Největší oázou na světě je momentálně delta řeky Nilu. Tato oblast zabírá celkem 22 000 km². Mimochodem – slovo „oáza“ v původním významu znamenalo „místo k bydlení“ a začali je používat právě staří Egypťané.

NEJ-VYŠŠÍ DIVOCE ROSTOUCÍ KAKTUS

V Africe bychom sice žádné kaktusové velikány nenašli, ale kaktusy k pouštím jednoznačně patří. Zvláště k těm mexickým. Proto nás příliš neudiví, že nejvyšší kaktus byl objeven právě v Mexiku, na Sonorské poušti. Jednalo se konkrétně o kaktus druhu Pachyricus pringlei. Když byl roku 1995 nalezen, měl na výšku těžko uvěřitelných 19,2 metru.

DUCHOVNÍ POUŠŤ?

Jednou z nejvýznamnějších událostí Starého zákona je putování Izraelitů z Egypta, při němž 40 let strávili na poušti a nemohli najít cestu do země zaslíbené. Jedná se o velmi paradoxní fakt, protože dnes biblisté i vědci vypočítávají, že zmíněnou poušť by běžný člověk měl přejít za několik dní. Izraelský národ však potřeboval prodělat takovou generační i názorovou obměnu, aby do země zaslíbené přišli noví lidé. A to především duchovně. Proto Bůh vodil Izraelity po této malé poušti tak dlouhou dobu. Pro nás to může být příslibem, že i když se někdy cítíme duchovně tak trochu „na poušti“, anebo máme ve svém životě pěknou „spoušť“, nakonec přece jen dojdeme do země zaslíbené, k našemu Pánu. Tak ať se nám to, kluci, daří :-)!